

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: Sestopna petič-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnishtvu: za celo leto 6 gl., za pol leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 60 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 2 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gl., za četrt leta 2 gl. 60 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 220.

V Ljubljani v ponedeljek, 28. septembra 1885.

Tečaj II.

Prestolni govor.

V soboto otvoril je presvitli cesar slovesno državni zbor s sledečim prestolnim govorom:

Čestita gospôda obeh zbornic državnega zbora!

Na Moj poziv zbrali ste se začetkom nove dôle vašega ustavnega delovanja okolo Mojega prestola.

Izražujoč vam k sprejemu srčni Svoj cesarski pozdrav, nadejam se v zaupanji na Vsemogočnega, da se bode vaše delovanje — za časa s tem otvorenega zasedanja — plodunosno in vspešno razvijalo, v blagor Avstrije in njenih narodov.

V tej nadi potrjuje Me obilje izkazane Mi dinastične in patrijotične udanosti, ki se Mi je pri Mojih potovanjih zadnjih let izražala v složnem tekmovanji od vseh Mojih narodov.

Hvaležnega srcá spominam se vseh teh moč avstrijskega državnega samosvestja označujočih pojavov.

V novem zasedanji čaka vas reševanje važnih nalog.

Dôba, za katero se je bil po zjedinenji z državnim zborom deželá ogerske krone določil pri spevek v pokritje skupnih potrebščin monarhije, bliža se h koncu.

Zopet se vam bode o tem zjediniti ter baviti se z vprašanjem leta 1878 z Mojo vlado deželá ogerske krone na novo sklenjene carinske in trgovinske zveze.

Te za ekonomične razmere obeh delov monarhije tako važne zadeve bode korenito pretehtovali in v duhu pravičnosti in priličnosti rešili.

Da se potrebni dopolnitvi brambene zisteme monarhije ugotovi, predloži se vam v sklepanje načrt zakona o „črni vojski.“

Ta institucija bode, ne da bi prebivalstvu v mirnih časih žrtev nalagala, vojne moči, ki so za slučaj resnih dogodkov na razpolaganje, prispodobila vojstvu drugih vlastij in tako trajno povečala brambeno sposobnost in moč države.

Preskrbovanje udov in sirot vojaških oseb imá se z zakonom definitivno urediti ter tako globoko občuteni potrebi zadostiti.

Mojo vlado, skrbéčo za povzdigo splošne in strokovne naobrazbe, podpirali bode v njenem izpravega uvaževanja skušenj izvirajočem prizadevanji, da se šolska mladina, ki tako izvanredno mnogobrojno v srednje šole vré, napotuje bolj k onim obrtnim učnim zavodom, ki so namenjeni pospeševati industrijo.

Moja vlada vam bode izročila predlogo o spremeni carinskega tarifa, ki naj zboljša položaj industrije in kmetijstva na domačem tržišči.

Tudi se bode moja vlada pri sklepanji trgovinskih pogodb trudila, produkcijskim strokam, ki so navezane na izvažanje, inozemska tržišča obraniti in po možnosti razširiti.

V soglasji s trgovinskopolitičnimi naredbami bode državna uprava gledé prometa obračala vso pozornost nujni nalogi pripomoči k povzdigi produktivne delavnosti in k varstvu domačega dela.

Na jednak način bode vlada, koji je razprostrta, važne prometne smeri imajoča železnična mreža na razpolaganje, na to mogočno pospešilo narodnega blagostanja največjo skrb obračala.

Da se lažje zgradé lokalne železnične črte, izročé se vam o pravem času primerne predloge.

Opetovana prizadevanja, da bi se dovršile večje kodifikacije v pravosodnem zakonodavstvu, se vznova pričnó, pri tem pa naj se ne zakasné ona zboljšanja obstoječih zakonov, ki so nujno potrebna.

V preteklem letu bile so vsled zločinov, izvirajočih iz anarhističnih nagibov, potrebne izimne naredbes.

Da se pojavljajoča se prevratna prizadevanja izdatno preprečijo in da se zamorejo potem napominane izimne naredbes razveljaviti, predloži se vam postavni načrt.

Po spremembah carinskega in obrtnega zakonodavstva, katere so se sklenile v pretečenem zasedanji, kakor tudi po potrebnem pričetji zboljšanja položaja delavskih stanov, storili so se resni koraki, da se izpolnijo prevažne gospodarstvene in socijalne naloge.

Na tem polji bo se vam še z drugimi, vsestranske interese pravično pretehtujočimi reformami pečati. Jaz upam, da boste te reforme, ki izvirajo iz resničnih potreb prebivalstva in ki so mnogo važneje, nego mnogovrstni strankarski prepri, temeljito uvaževali in ocenjali.

Izvršivši to nalogo ste Moje in prebivalstva hvale zagotovljeni.

Pred vsem upam, da dobé predloge Moje vlade, ki se tičejo zavarovanja mnogobrojnih delavskih vrst proti nezgodam in boleznim, potem ureditve razmer bratovskih skladnic, vaše privoljenje.

Listek.

Prokleta!

(Roman. Spisal Emile Richebourg; po E. Vacanovi predlavi prosto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

„O, da! da! Vi ste moj prijatelj, moj zaščitnik, moj . . .“ — „Dovolj!“ segne mu starček v besedo — „O, jaz vas moram poljubiti!“ — vzklikne Leon ves omamljen. In pri tem se vrže starčku v naročje. — „Meni se zdi,“ zamomlja sam zá-se Mardoche, „meni se zdi, da je še kaj veselih trenutkov v življenji.“ Glasno pa reče: „Zdaj se je nama ločiti. Jaz hočem ubrati pot pod noge v dolino.“ — „Kedaj se li bova zopet videla?“ — „Danes zvečer.“ — „Tukaj?“ — „Ne, v Fremicourtu. Počakajte me ob osmi uri pred cerkvijo. Zdi se mi, da skupno najdeva še kak spomin, ki se tiče vas. Nu, bodeva videla!“

In ko se je Leon odstranil bil, obrne se Mardoche z veselje oznanujočim licem proti pristavi seuillonski vskliknivši: „Ah, Rouvenat! Ti si velik srce! Zdaj, zdaj poznam še le tvojo skrivnost! . . . Ubožec ne slutí, da si danes zjutraj od sebe odpravil otroka, ki si ga v skromni gostilniški sobici v Saint-Irnu v duhu zaročil z

Blanche-o! Da, ti ne slutí, da si od sebe odpravil njega, ki je sin Lucile Mellierove, dediča Jacquesovega, njega, ki ga tako dolgo iščeš; njega, ki bode mož Blanche-in in kojega še zmerom čakaš!“

22.

Blanche je bila v Fremicourtu nakupila več stvari ter se vrnila proti poludnevu domov. Rouvenat ji ni ničesar rekel. Pa opazila je, da je mož tožen, raztresen in nemiren. Bil je v slednjem času večkrat tak. Deklica ni slutila, kaj prav za prav danes teži njenega botra.

Čas h kosilu se je približal; posedejo okoli mize. Oba starčka, Jacques in Rouvenat, bila sta baš tako molčeča kakor deklica sama.

Mellier je strmel kakor navadno tjá pred sé, a Rouvenat je molčeč opazoval Blanche-o. Deklica to zapazi. „Zakaj me tako gledaš?“ povpraša ga. — „Saj te večkrat tako gledam,“ opomni Rouvenat s posiljenim nasmehljajem.

Blanche se veselo namuzne. „Ah ne; ti gledaš danes vse drugače!“ — „A vender ne gledam jezno?“ — „Kaj še! Baš naopak!“ — „No vidiš! Jaz te sploh rad gledam, kakor se rad oziram po rožah; saj ti cveteš liki roža!“

Zdajci spregovori Jacques Mellier: „Res je, Blanche, ti si morala danes doživeti nekaj veselega; žariš, kakor roža!“

Rouvenat se zgane; Blanche pa povese oči. Ne, da bi vedel, bil je Mellier jek njenim mislim.

Odhajaje iz jedilnice reče Blanche svojemu botru:

„Danes zvečer po večerji, ko se sestanemo mi trije v očetovi sobi, moram vama nekaj priznati.“

Rouvenat se strese. „Nekaj moraš nama priznati, praviš?“ — „Da.“ — „Ali je skrivnost?“ — „Da, toda samo še do danes zvečer.“

V Rouvenatovih očeh je zabliščala rosa. Razumel je bil deklico, ter se hitro odstrani.

Imel je v bližini saint-irunski opravke. Zatorej napreže konja ter se odpelje.

Blanche vzame delo v roko ter se z njim napoti v vrtno lopo. Lepi Fran je bil to opazil ter v hipci je bil pri deklici. Blanche ni zakrivala svoje nevolje. Pa kaj je to brigalo mladega Parizla? On stopi v lopo ter si prostor ubere pri deklici. Blanche je hotela vstati ter odstraniti se. A on jo trdo prime za roko ter jo prisili, da ostane. Ob jednom hripavo reče:

Postavni predlog o podedovanju kmetijskih posestev srednje velikosti, kateri se vam predloži, ima namen ohraniti in okrepiti za družbini in gospodarski red zelo važni del prebivalstva.

O razmerah takih kmetijstev se je v posameznih deželah obširno raziskovalo in vi boste s hitrim sklepom o dotičnem postavnem načrtu deželni zborom omogočili, da na to stroko zemljedelstva obrnejo ono pozornost, katero zasluži. Vsled poplavljenj v zadnjih letih pokazala se je silna potreba urediti reke v mnogih deželah, posebno pa v Mojem, po taki nesreči opetovano hudo zadetem gališkem kraljestvu.

Vlada peča se s posebnim raziskovanjem in vam bode na podlagi teh izročila primerne predloge.

Moja vlada bode pri uporabi za javne interese potrebnih sredstev vselej vestno ozir jemala na razmere državnih financ.

Nadejam se, da boste tudi vi, uvažujoči raznovrstne interese in želje, potreben ozir jemali na dohodke države ter šтели si v dolžnost, vlado v njenem prizadevanju, urediti državno gospodarstvo, krepko podpirali.

Naši odnošaji z zunanjimi vlastmi so vseskozi povoljni in vlada popolno soglasje v prizadevanju, da se ohrani mir, kojega potrebo vsi občutimo.

Čestita gospoda obeh zbornic državnega zbora! Moje vlade nespremenljiva naloga ostane, ohraniti jedinstvo in moč države ter jednako skrbeti za duševne in gospodarske interese vseh Mojih dežel in ljudstev.

Na vašo podporo zamorem pri teh prizadevanjih tem bolj zidati, ker je glede na to, da se udeležujejo zastopniki vseh Mojih narodov ustavnega delovanja, jednostransko postopanje pri vprašanjih, ki so vašemu pretresovanju izročena, izključeno.

Naj bi vas pri tem vodil oni duh zmernosti, ki je najboljši porok hasnovitega delovanja, oni duh natančnega in strogega, a stvarnega pretehtovanja, ki je jedino sposoben z mirnim in vednim razvijanjem zakonodavstva dospeti do vspeha ter zagotoviti ustavnim naredbam trajno vrednost. Blagoslov Vsegamogočnega spremljaj vas pri vašem delu.

Dogodki v vzhodni Rumeliji.

Iz Plovdiva poroča se dne 24. t. m. v „Pol. Corr.“ iz bolgarskega vira: Kakeršen je zdaj položaj, ni dvojiti, da bi odhod kneza Aleksandra iz vzhodne Rumelije imel usodne posledice za deželo, da bi se pričela anarhistična gibanja. Iz tega vzroka smatra knez za patrijotično in narodno dolžnost, da ostane v deželi kot čuvar reda, do-

„Imam ti nekaj povedati.“ — „Pa jaz vam nemam ničesar povedati!“ zakriči deklica zbavši se pogleda mladeničevega.

„Potem bodem govoril sam; kajti povedati vam moram, jaz . . .“

Hotela je zopet preč, a vnovič jo trdo prime. „Jaz vam moram nekaj povedati!“ zasrdi se surovo.

Zdajci ga deklica zaničljivo pogleda. „Dobro, govorite!“ — „Veste, da vas ljubim?“ — „Vaše ravnanje mi tega ne dokazuje“ zavrne deklica suho. — „Da vas ne ljubim, ne bi bil prišel moj oče navlaš le-sim, snubit vas zá-me. Znete, kaj se je zgodilo. Rouvenat in vi ste mojega očeta smrtno razžalili.“ — „Ker vas nečem poročiti? To je vsem drugim jasno!“

Mladenič je škripal od jeze. „Sicer se nočem moštiti!“ — „Zakaj se potem shajate na bregovih sableuskih? Uže veste s kom!“ zareži se mladenič!

Blanche trešči po konci. „Jaz, da se shajam?“ povpraša. — „Da, vi! O, danes zjutraj gotovo niste tako vihali nosa, ko ste bili v družbi z drugimi! . . . A naj se le čuva, ta gizdalín, ta škričar! Zakaj jaz vas strastno ljubim, Blanche, čujete,

kler sultan in Evropa nista o njeni usodi odločila. Vsakemu drugemu knezu, s katerim bi hoteli nadomestiti kneza Aleksandra, pretela bi še hujša usoda, nego je zadela Gavrilu pašo, kajti knezova popularnost je izredno velika in narod kakor vojna v Bolgariji in vzhodni Rumeliji sta mu jednako udana. Ne moremo se načuditi brezkrbnosti prejšnje vlade, katera do slednjega trenutja ni nič vedela o nakanah Gotovo pa je, da se je to vse tako hitro izvršilo, da ni razen nekaterih poklicanih, nobeden, tudi zastopniki vlastij ne, o tem nič vedel. Ravno tako nepričakovano prišlo je tudi za kneza Aleksandra, kateri je skoro vse poletje zunaj dežele preživel, ko je dobil poziv v vzhodno Rumelijo. Knez je čutil, da se kot dober patrijot ne sme odtegniti pozivu naroda ter da ima kot človek dolžnost, odtrgati deželo in narod preteči anarhiji. Po teh nagibih odločil se je po korenitem premisleku slušati poziv vzhodnorumelijskega naroda, da varuje red in splošno varnost.

O položaji Srbije nasproti dogodkom v vzhodni Rumeliji poroča se iz Beograda: Jasno je, da berlinska pogodba, ko se v jedni točki glede Balkana razveljavi, izgubi tudi za druge narode značaj nedotakljivosti. Inače bi bila samo okove na nogah drugih narodov. . . . Če bi se bolgarsko združenje ohranilo, morala bi Srbija, potem ko je varujoča jo pogodbená pravica prenehala, nastopiti ona pota, katera bi bila primerna zahtevam njene državne eksistence.

Glede na vzhodnorumelijske zadeve poroča brzoglav iz Carigrada, da se tam kmalu snide konferenca poslanikov, kateri se bodo imeli posvetovati o zdajnjem položaji v vzhodni Rumeliji. K temu poročilu dostavlja „Wiener Abendpost“: „Komaj je treba poudarjati, da javno mnenje vidi o tem eminentno mirovno znamenje.“ Iz Petrograda se poroča, da se razgovori glede dogodkov v vzhodni Rumeliji nadaljujejo. Oni dajejo nadejo, da se doseže sporazum najbližje interesovanih faktorjev in na njih podlagi splošno evropsko sporazumljenje. V ruskih vojaških krogih bi smatrali vojaško postopanje Turčije proti Rumeliji za napako ter priporočajo se jej skupno postopanje s izzvanimi vlastmi. Vrše se razgovori, naj bi se sklicala evropska konferenca in našla bi vsestransko priznanje, ker bi bila najprimernejše sredstvo najti izhod iz težavnega položaja. Po revoluciji v Plovdivu provzročenemu položaju odreka ruski kabinet svoje priznanje, dokler ga ne legitimirajo v tej ali oni obliki tisti faktorji, kateri so napravili *status quo ante*. Gospod Giers poda se iz Merana k svojemu caru v Dansko.

Iz Carigrada se poroča, da med vojaštvom vlada vojni duh, in povelje, naj se poda v vzhodno Rumelijo, bi se povsodi sprejel z navdušenjem. V sultanovo palačo pred kratkim sklicani generali izrekli so se jednoglasno za neposredno vojno

jaz vas ljubim brezmejno! . . . In ljubosumen sem tudi! Če bi se vam torej zljubilo, da bi drugega ogrevali s svojo ljubeznijo, potem ne vem, kaj se zgodi! Vi morate moja biti, in nikogar drugega! To vam prisezam!“ — „Frane vi ste znoreli!“ zakriči deklica kakor iz sebe. — „Jaz sem vas le svaril!“ divje zamomlja mladenič.

Blanche se ujezi. „To je preveč!“ reče. „Človek bi mislil, da imate kako pravico do mene! . . . Na vaše žuganje in na vaše nesramnosti odgovarjam vam le eno: Fran Parizel, vi ste slab človek! Do danes sem občutila do vas nerazložljivo mrzkost; zdaj pa, ko ste vrgli s sebe licemersko svojo krinko, gujusi se mi pred vami!“ To rekši deklica vstane ter ga še enkrat zaničljivo pogleda. On pa zagori poleg nje. „Vi ste jako predrzni!“ zasiče. „Ali ne veste, da se zna najsilnejša ljubezen kar čez noč preobrniti na najsilnejše sovraštvo?“

In njegov pogled ujame se s pogledom dekličinim, a to tako divje, da jo groza potrese.

„O, jaz se ga bojim!“ zatrepeče Blanche. Hotela je iti preč, a on jej stopi na pot. Deklica se pred njim ogne kakor pred strupeno golaznijo. „In ta človek je hotel, da bi mu postala žena!“

akejijo; a sultanu, ker se boji večjih zamotanj, se je zdelo bolje, držati se sveta Nemčije. Vedno pa se še misli, da se spopadejo turški vojaki z vstaši, in železniški uradniki v Carigradu so dobili ukaz, naj imajo veliko število železniških voz pripravljenih, da bi bilo možno vojake odpraviti na mejo.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Ker so se udeleženci kolikor mogoče na to ozirali, da bi osnovali krepke zadrage, in ker naj bi se, po mnenju zbornice, o določevanju kraja ravno na to okolnost oziralo, priporoča zbornica, kakor je storilo tudi c. kr. okr. glavarstvo logaško, naj bi vis. c. kr. deželna vlada po izrečenih željah udeležencev določila kraje, po katerih bi se imele razširiti posamezne zadrage v tem političnem okraju.

Glede zapisnika o številu obrti davčnega okraja ložkega opomni zbornica, naj bi se po željah udeležencev kovači uvrstili v II. zadrugo (rokodelske in dopuščane obrti). Vsled tega bi se tudi število v to zadrugo spadajočih obrti naraslo od 41 na 57 in ono III. bi se zmanjšalo s 159 na 143.

V enakem zmislu bi bilo premeniti število obrti davčnega okraja logaškega; ker spadajo kovači v vrsto rokodelskih obrti, bili bi uvrstili v II. zadrugo in bi se povečalo s tem število obrti te zadrage od 91 na 117, ono I. zadrage pa bi se zmanjšalo od 424 na 398.

Tudi v davčnem okraju idrijskem bi bili premestiti kovači iz IV. v III. zadrugo. Vsled tega bi se povečalo število III. zadrage od 69 na 71, ono IV. pa bi se zmanjšalo s 130 na 128.

Ker se dela barvarjev, podobarjev in modistin vendar bližajo bolj rokodelskim obrtim nego trgovinskim, bili bi tudi ti v III. zadrugo uvrstili. Vsled tega bi se število obrti III. zadrage povečalo na 75 in ono IV. bi se zmanjšalo na 124.

Opirajoč se na to predlaga odsek: Zbornica naj se izreče v zmisli tega poročila.

Predlog se vzprejme.

V. Gosp. zbornični svetnik Ivan Perdan poroča vsled dopisa vis. c. kr. deželne vlade z dne 23. julija 1885, št. 6602, s katerim se prša, da li po tukajšnjih veljavnih obrtnijskih in trgovinskih navadah z vodo zredčeni špirit neha biti kot tak predno je dober za piti; da li je na ta način iz njega napravljeno žganje umeti kot novo samobitno trgovsko blago.

Odsek predlaga: Zbornica naj pritrdujoč odgovori prašanje.

Na priporočbo gosp. zbor. svetnika Pakiča vzprejel se je predlog jednoglasno.

VI. Gosp. zbor. svetnik Vazo Petričič poroča o prošnji za preložitve na dan 10. avgusta

Nič ne more popisati zaničevanja, s katerim je deklica te besede spregovorila. Frana so te besede rezale kakor bičanje preko obraza.

„Pustite me ven!“ veli Blanche osorno. On prekriža svoje roke čez prsi ter se postavi na lopin uhod, da deklica ni mogla ven. Hudoben nasmeh poziblje se po njegovih ustnih ter njegov pogled vzplameni kakor pogled tigrin po noči! Blanche se je tresla nepotrpnosti in jeze zaradi te drznosti.

Lepi Fran nadaljuje porogljivo z malicioznim nasmehom: „Hočem te spustiti, ako mi prostovoljno daš poljub!“

Razjarjena vpije deklica: „Še to je manjkalo, da me zaničuješ! Ti si tedaj res brezvesten malopridnik!“

Fran se zakrohoče. „Prej ali slej boš moral vendar to storiti!“ Potem pa še smelo dostavi: „Ako mi prostovoljno nečeš dati poljuba, vzamem si ga pa sam!“

Blanche je bila kakor uničena; plašno pogleda skozi listovje, a ni se jej bilo nadejati pomoči od nikjer!

Lepi Fran se jej približa z razprostrtimi rokami. Hotel jo je prijeti; a ona skoči nazaj. „Povedala bom svojemu očetu!“ zajoče.

določenega sejma v Mozelji na dan 20. maja vsacega leta.

O tej zadevi povprašane občine prošnji niso utrdno ugovarjale, in ker ne gré za pomnožitev obstoječih sejmov, proti tej tudi vzrokov v narodno-gospodarskem oziru ni, predlaga odsek: Zbornica naj se v odgovoru na vis. c. kr. deželno vlado izreče za preložitve sejma.

Predlog je bil vzprejet.

VII. Gosp. zbor. svetnik Mihael Pakič poroča o prošnji odbora za oskrbovanje premoženja v Prigorici za dovoljenje treh letnih sejmov za blago in živino.

Tako prošnjo je bila podala občina dolenjevaška, v katero spada Prigorica, l. 1861 in 1870., le s to razliko, da se je prosilo, naj bi se sejm vršili v Dolenji Vasi. Zbornica je morala takrat predlagati, naj se prošnji odreče, z ozirom na veliko število obstoječih sejmov v političnem okraju kočevskem; dalje z ozirom na to, da ni bilo pravih vzrokov za dovoljenje, in pa zato, ker so temu ugovarjale občine s sejskimi pravicami. Ako se pomisli, da Prigorica niti miljo ni oddaljena od Ribnice, ki ima pet letnih sejmov za blago in živino, in da ima prav bližnja Sodražica tudi tri letne sejme, je tedaj težko dvojiti, da bi teh osem sejmov prebivalcem dolenjevaške občine ne ponujalo zadostne prilike, oskrbeti si potrebnega blaga, kakor tudi spečati svoje izdelke in živino.

Vrhu tega nasprotujejo izbrani dnevi s sejskimi dnevi drugih občin, ki so se po največ izrekle proti dovoljenju, — na kar se mora posebno zaradi tega ozirati, da se ne odškodujejo že obstoječi sejm.

To pomišljajoč se izreče odsek, kakor politično oblastvo, proti podeljenju, predlagajoč: Zbornica naj se izjavi v zmislu poročila.

Predlog je bil vzprejet.

(Dalje prihodnjič.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V soboto ob 12. uri otvoril se je slovesno državni zbor s prestolnim govorom Nj. veličanstva cesarja. Za občinstvo odmenjeni prostori bili so davno pred otvorenjem prenapolnjeni. V zbornici postavili so se člani poslanske zbornice na levo, člani gospodske zbornice pa na desno prestola; prostor pred prestolom bil je prazen. Točno ob 12. uri prišel je Nj. veličanstvo cesar spremljan po svojem spremstvu v dvorano; šel je po stopnicah na prestol, se vsel ter se pokrili; ministerski predsednik podal je Nj. veličanstvu cesarju prestolni govor in na to prečital ga je presvitli cesar glasno. Prestolni govor podajemo v vsem obsegu na drugem mestu.

Fran se jej poroga: „Svojemu očetu bočete povedati? Hahaha! Vaš oče je predaleč od tukaj!“ — „Znorel je, znorel!“ momlja Blanche zmerom bolj plašna.

Lepi Fran pa se jej nadalje roga: „Ako bočete morda svojega očeta obiskati, lahko vam uže povem, kje da biva. Prav blizu ga ni; pa dobra hči, kakršna ste vi, ne bode se branila, potovati preko morja, da objame svojega očeta, ki je tako vrlo pošten človek!“ — „Pa kaj li tu govori, kaj li tu govori!“ vikne Blanche vsa obupana.

Mladenič nadaljuje: „Aha, vaš boter vam izvestno nič ni o tem povedal; stari lisjak! Natvezal vam je, da ste hči Jacques Mellierova; ne-li? In vi ste to verjeli? Uže trideset let je dobri Mellier vdovec. Imel je le enega otroka, Lucilo; ta je mrtva. Kar se vas tiče, niste niti v sorodu z Mellierom! In če ste tu na pristavi, imate se za hvaliti Rouvenatu, ki se je neki dan umislil, da vas tukaj sprejmó. — Vidite torej, milostiva gospica, da nemate biti za kaj tako prevzetni, ter da vam le čast skažem, ako vas vzamem za svojo soprogo!“

(Dalje prihodnjič.)

V soboto otvorili sta se obe zbornici ogerškega državnega zbora. V dolenji zbornici stavila sta poslanca Iranyi in Helfy interpelacijo o vnanji politiki, osebno z ozirom na Kromeriž in dogodke v vzhodni Rumeliji. Helfy vprašal je tudi o navzočnosti cesarja v Bosanskem Brodu. Interpelacije izročile so se predsedniku, kateri bode v kratkem nanje odgovoril.

Tuje dežele.

Volilno gibanje v Francoski postalo je na mnogih krajih zelo trušno. Umestnost volilnega boja, pravi „K. Z.“, obstoji zdaj le samo v tem, da se nasprotnik prevpije. O pametnem postopanju ni več govoriče, in zmaga ostane le onemu, kdor ima najboljša pluča in jih umeje z veliko vstrajnostjo rabiti.

Grški kralj potoval je minoli teden po svojem kraljestvu. V soboto govoril je javno z balkona zbrani množici ter jo opominal, naj se zadrži mirno ter naj zaupa njegovemu patriotizmu ter previdnosti vlade. Časi so resni; zgodilo pa se bode vse, kar zahteva čast in korist Grške. — Častniki sklicali so se v službe; na mejah pa se zbirajo močne vojne čete.

Razne vesti.

— (Roj, ki je snubitev razdril) „Slov. čebelar in sadjerejec“ pripoveduje poslednjo dogodbo šlezkega učitelja: Ko sem v počitnicah na popotovanju lepega večera prišel v neko vas, zapazim nasproti gostilne, kjer sem prenočil, lep in velik čebelnjak, pa — prazen. Prašal sem goste, katerih je veliko bilo, od kod da to pride, da je čebelnjak prazen. A namesto odgovora, se vsi začnejo smejati. Vprašam v drugič in zopet smeh. Zdajci se vendar nekdo oglasi in začne pripovedovati: „Bilo je v času, ko so ženske obroče nosile, in v nasprotni hiši stanoval je bogat kmet, ki je imel čebelnjak s čebelami napolnjen. Imel je pa tudi hčer, in ker je bila lepa in bogata, imela je tudi dovolj snubačev. Prihodnjo nedeljo napovedal se je tak snubač, in da bi ta hčerka svojemu prihodnjemu možu (mislječ?) precej pokazala bliščobo in gospodščino, naroči si v mestu velik obroč. Ker pa ta obleka ni za delo, temveč le za ženski kinč (?), obesi jo pod streho, kjer se je napihovala, kakor zrakoplov ali (Luftballon). Nedelja pride in z njo tudi snubač. Dekle precej hiti pod streho in vtakne glavo in život v obroč, hoteč ga obleči. Pa — grozni klic na pomagaj se zasliši in dekle, kakor obnorela plane po stopnicah k vodnjaku. Kaj pa je vendar bilo? Zadnje dni je nevedoma nek roj, gotovo drugič, zelo radoveden čebelarju všel in se v ta obroč nastanil, in ga s satovjem in medom opravi. Bilo je vse okroglo in slamnatemu panju podobno, satovje se je pustilo na železne obroče dobro prilepiti. Čebele niso poznale šega, zato se jim je čudno in hudobno zdelo, ko se naenkrat človeška glava v njih liševanje pomoli, zato so jo pa tudi dobro obdelale. Snubač se je vrnil in nič ni bilo iz tega, ker nevesta se s takim obrazom ni mogla predstaviti. Ogled je bil brez uspeha. Ko je pozneje nek drug snubač to nevesto snubil in se z njo zaročil (takrat bila je uže zopet zdrava), stavila je ona pogodbo, da čebel ne več k hiši, in od tega časa žaluje čebelnjak po čebelah.“

Domače stvari.

— (Srbska kraljica Natalija,) katera se je bavila 14 dni v Opatiji, odpeljala se je predvečeranjem jutraj z Reke domov v Belgrad. Kraljica bila je v Opatiji mnogo občudovana zaradi njene posebne lepote in duhovitosti. Minoli terek obiskal jo je v Opatiji tržaški namestnik baron Pretis.

— (Vojaštvo) Dne 2. oktobra odita v Ljubljani in v Celji nastavljena oddelka 20. lovskega batalijona čez Trst v Koper.

— (Zalaganje vojaštva s kruhom in vinom.) Dne 5. oktobra 1885 se bode v pisarni c. kr. vojaške oskrbovalnice po pismenih zapečatenih ponudbah obravnavalo o zalaganju s kruhom in ovsom vojaštva v Ljubljani in na Toplicah za leto 1886. Natančnejši pogoji se poizvedó v pisarni c. kr. oskrbovalnice kakor tudi v trgovinski in obrtnijski zbornici.

— (Požar.) Včeraj ob 4. uri popoldne naznanil je čuvar na Gradu požarni brambi, da gori v bližini tovarne za kolomaz, lastnina gosp. Rozmana. Takoj podala se je gasit ljubljanska požarna bramba. V založnici mesarja gosp. Kopača gorela je slama, seno in druge reči. Ker se je ogenj le polagoma širil, možno je bilo tam hranjene predmete odstraniti. Ob 7. uri se je ogenj uže blizu popolnoma udušil; skode ni posebne. Na pogorišče prišli so takoj začetkom požara gospod deželni predsednik baron Winkler s prezidijalnim tajnikom vitezmom Schwarzom in župan Grasselli.

— (Nesreča.) V soboto padel je s strehe Kirbisheve hiše na Kongresnem trgu kleparski pomočnik Anton Fajdiga. Pal je na dvorišče na trda tla tako močno, da si je v toliki meri pretresel možgane, da je uže ponoči v bolnišnici umrl.

— („Prva gorenjska kmetska posojilnica v Podbrezjah, registrovana zadruga, z omejeno zvezo“) vpisala se je pri deželni kot trgovski sodniji v Ljubljani v zadrugni register. Zadruga ima svoj sedež v Podbrezjah in ima namen, dobivati si denarna sredstva s svojim zadrugnim kreditom, dajati posojila svojim zadrugnikom ter sprejemati denar na obresti. Poroštvo zadrugnikov za zavezne zadruge je omejeno. Tačasni udje ravnateljstva so gospodje: Anton Zarnik, ravnatelj; Fran Paulin, denarničar; Janez Arnož, Anton Keršič in Aleš Paulin, odborniki. Zadrugno firmo bojo, oziroma bodeta dva uda ravnateljstva veljavno podpisovala. Naznanila zadruga razglasuje ravnateljstvo z oznanili v uradnici nabitimi.

— („Ljudske knjižnice“) 18. snopič prinaša dve daljši povesti: „Roglova Franca.“ (Resnična dogodba) Podomačil H. Majar, in „Blagor milosrčnim!“ (Povest po F. M. Wendlovem nemškem izvirniku. — Prosto predelal Janko Leban.) Konečno pa so dodane še kratke „Kratkočasne in poučne povesti.“ (1 do IX) Poslovenil Vekoslav Benkovič. — Zvezek (61 strani) stane 6 kr. Dobiva se po vseh knjigarnah.

Slav. slovenskemu občinstvu.

Istemu naznanjam, da sem se preselil v Sissek in prosim, da mi pisma in naročila semkaj pošilja. Druga knjiga mojih glasbotvorov je izšla in se pri meni dobiva za 1 gold. 60 kr. Prva knjiga je po polnem razprodana in sem pripravljen, prirediti drugo izdajo, ako se dovoljen broj naročnikov oglasi. Slovenska pevska društva opozarjam osebno na najnovejše moje, še netiskane možke in mešane zборе, ki se na zahtevanje dobé v prepisu.

V Sisku, koncem septembra 1885.

Veleštovanjem

F. S. Vilhar.

Vabilo na naročbo.

Z oktobrom 1885 prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10.—
„ pol leta	5.—
„ četrt leta	2-50
„ en mesec	—85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6.—
„ pol leta	3.—
„ četrt leta	1-50
„ mesec	—50
za donašanje v hišo vsak mesec 9 kr.	

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 28. septembra. Bratiano bil je opoldne sprejet pri cesarji v privatni avdienci.

London, 23. septembra. Salisbury se je vrnil domov. — „Times“ pravijo, da je vest, da britska vlada zahteva intervencijo v vzhodni Rumeliji ter status quo v Balkanskih državah, neutemeljena. Britska vlada ni storila nikakih posebnih korakov, ona dela marveč soglasno z drugimi vlastmi, da se odvrne kolizija ter se uravnajo nasprotujoče si zahteve.

Tiskata in zalagata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani